31993R3403

NAŘÍZENÍ KOMISE (ES) č. 3403/93

ze dne 10. prosince 1993,

kterým se mění nařízení (EHS) č. 2220/85, kterým se stanoví společná prováděcí pravidla k režimu jistot pro zemědělské produkty

KOMISE EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství,

s ohledem na nařízení Rady (EHS) č. 1766/92 ze dne 30. června 1992 o společné organizaci trhu s obilovinami ([1]), naposledy pozměněné nařízením (EHS) č. 2193/93 ([2]), a zejména na článek 5, čl. 6 odst. 2, čl. 7 odst. 3, čl. 8 odst. 5, čl. 9 odst. 2, čl. 11 odst. 4, čl. 12 odst. 3 a 6, čl. 13 odst. 6, čl. 16 odst. 2, čl. 17 odst. 4 uvedeného nařízení, a na odpovídající ustanovení dalších nařízení o společné organizaci trhu, pokud jde o zemědělské produkty, jakož i další ustanovení nařízení o společné organizaci trhu, které při svém použití v praxi stanoví jistotu,

s ohledem na nařízení Rady (EHS) č. 525/77 ze dne 14. března 1977, kterým se zavádí režim podpory výroby pro ananasové konzervy ([3]), naposledy pozměněné nařízením (EHS) č. 1699/85 ([4]), a zejména na článek 8 uvedeného nařízení,

s ohledem na nařízení Rady (EHS) č. 2169/81 ze dne 27. července 1981, kterým se stanoví obecná pravidla k režimu podpor pro bavlnu ([5]), naposledy pozměněné nařízením (EHS) č. 1554/93 ([6]), a zejména na čl. 5 odst. 3 uvedeného nařízení,

vzhledem k tomu, že nařízení Rady (EHS) č. 1491/85 ze dne 23. května 1985, kterým se stanoví zvláštní opatření pro sójové boby ([7]), bylo nahrazeno nařízením (EHS) č. 3766/91 ([8]); že nařízení Rady (EHS) č. 1079/77 ze dne 17. května 1977 o dávkách spoluodpovědnosti a o opatřeních pro rozšíření trhů s mlékem a mléčnými výrobky ([9]) bylo zrušeno nařízením (EHS) č. 1029/93 ([10]); že nařízení Rady (EHS) č. 1677/85 ze dne 11. června 1985 o měnových vyrovnávacích částkách v zemědělství ([11]) bylo zrušeno nařízením (EHS) č. 3813/92 ([12]); že nařízení Rady (EHS) č. 1431/82 ze dne 18. května 1982, kterým se stanoví zvláštní opatření pro hrách, polní boby a lupinu ([13]), bylo nahrazeno nařízením (EHS) č. 1765/92 ([14]);

vzhledem k tomu, že odkazy na různá nařízení, které obsahuje nařízení Komise (EHS) č. 2220/85 ([15]) naposledy pozměněné nařízením (EHS) č. 3745/89 ([16]) by měly být aktualizovány;

vzhledem k tomu, že nařízení Komise (EHS) č. 1068/93 ze dne 30. dubna 1993, kterým se stanoví pravidla pro určování a uplatňování zemědělských přepočítacích koeficientů ([17]), stanoví rozhodné skutečnosti pro zemědělské přepočítací kurzy, zejména ty, které se týkají jistot; že je proto vhodné vzít v úvahu důsledky změny zemědělských přepočítacích kurzů vztahujících se na jistotu ke dni rozhodné skutečnosti;

vzhledem k tomu, že nařízení Komise (EHS) č. 2220/85 stanoví, že jistota propadne zcela nebo zčásti; že správní náklady propadlé jistoty by mohly překročit výši samotné jistoty; že orgány členských států by měly tedy mít možnost se jí vzdát v případě velmi nízké částky;

vzhledem k tomu, že za účelem zamezení různosti uvnitř Společenství je žádoucí stanovit platbu úroků v případě, že propadnutí jistoty bylo odloženo, dokud nedojde k vyřízení opravného prostředku;

vzhledem k tomu, že je proto třeba změnit nařízení (EHS) č. 2220/85;

vzhledem k tomu, že opatření tohoto nařízení jsou v souladu se stanovisky všech příslušných řídících výborů,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Nařízení (EHS) č. 2220/85 se mění takto:

([1]) Úř. věst. L 181, 1.7.1992, s. 21.
([2]) Úř. věst. L 196, 5.8.1993, s. 22.
([3]) Úř. věst. L 73, 21.3.1977, s. 46.
([4]) Úř. věst. L 163, 22.6.1985, s. 12.
([5]) Úř. věst. L 211, 31.7.1981, s. 2.
([6]) Úř. věst. L 154, 25.6.1993, s. 23.
([7]) Úř. věst. L 151, 10.6.1985, s. 15.
([8]) Úř. věst. L 356, 24.12.1991, s. 17.
([9]) Úř. věst. L 131, 26.5.1977, s. 6.
([10]) Úř. věst. L 108, 1.5.1993, s. 4.
([11]) Úř. věst. L 164, 24.6.1985, s. 6.
([12]) Úř. věst. L 387, 31.12.1992, s. 1.
([13]) Úř. věst. L 162, 12.6.1982, s. 28.
([14]) Úř. věst. L 181, 1.7.1992, s. 12.
([15]) Úř. věst. L 205, 3.8.1985, s. 5.
([16]) Úř. věst. L 364, 14.12.1989, s. 54.
([17]) Úř. věst. L 108, 1.5.1993, s. 106.

1. Článek 1 se nahrazuje tímto:

„Článek 1

Toto nařízení stanoví pravidla, která upravují poskytované jistoty, buď podle níže uvedených nařízení, nebo podle prováděcích nařízení, pokud níže uvedená nařízení nestanoví jinak:

a) nařízení o společné organizaci trhu s některými zemědělskými produkty:

— nařízení č. 136/66/EHS (oleje a tuky) ([1]),

— nařízení (EHS) č. 804/68 (mléko a mléčné výrobky) ([2]),

— nařízení (EHS) č. 805/68 (hovězí a telecí maso) ([3]),

— nařízení (EHS) č. 2358/71 (osiva) ([4]),

— nařízení (EHS) č. 1035/72 (ovoce a zelenina) ([5]),

— nařízení (EHS) č. 2759/75 (vepřové maso) ([6]),

— nařízení (EHS) č. 2771/75 (vejce) ([7]),

— nařízení (EHS) č. 2777/75 (drůbeží maso) ([8]),

— nařízení (EHS) č. 1418/76 (rýže) ([9]),

— nařízení (EHS) č. 1117/78 (sušená krmiva) ([10]),

— nařízení (EHS) č.1785/81 (cukr) ([11]),

— nařízení (EHS) č. 426/86 (výrobky zpracované z ovoce a zeleniny) ([12]),

— nařízení (EHS) č. 822/87 (víno) ([13])

— nařízení (EHS) č. 3013/89 (skopové a kozí maso) ([14]),

— nařízení (EHS) č. 1766/92 (obiloviny) ([15]),

— nařízení (EHS) č. 2075/92 (surový tabák) ([16]),

— nařízení (EHS) č. 3759/92 (produkty rybolovu a akvakultury) ([17]);

b) nařízení (EHS) č. 525/77 (ananasové konzervy) ([18]);

c) nařízení (EHS) č. 2169/81 (režim podpor pro bavlnu) ([19]);

d) nařízení (EHS) č. 1765/92 (režim podpor pro pěstitele některých plodin na orné půdě) ([20]).

([1]) Úř. věst. 172, 30.9.1966, s. 3025/66.
([2]) Úř. věst. L 148, 28.6.1968, s. 13.
([3]) Úř. věst. L 148, 28.6.1968, s. 24.
([4]) Úř. věst. L 246, 5.11.1971, s. 1.
([5]) Úř. věst. L 118, 20.5.1972, s. 1.
([6]) Úř. věst. L 282, 1.11.1975, s. 1.
([7]) Úř. věst. L 282, 1.11.1975, s. 49.
([8]) Úř. věst. L 282, 1.11.1975, s. 77.
([9]) Úř. věst. L 166, 25.6.1976, s. 1.
([10]) Úř. věst. L 142, 30.5.1978, s. 1.
([11]) Úř. věst. L 177, 1.7.1981, s. 4.
([12]) Úř. věst. L 49, 27.2.1986, s. 1.
([13]) Úř. věst. L 84, 27.3.1987, s. 1.
([14]) Úř. věst. L 289, 7.10.1989, s. 1.
([15]) Úř. věst. L 181, 1.7.1992, s. 21.
([16]) Úř. věst. L 215, 30.7.1992, s. 70.
([17]) Úř. věst. L 388, 31.12.1992, s. 1.
([18]) Úř. věst. L 73, 21.3.1977, s. 46.
([19]) Úř. věst. L 211, 31.7.1981, s. 2.
([20]) Úř. věst. L 181, 1.7.1992, s. 12.“

2. Článek 7 se zrušuje.

3. Článek 12 se nahrazuje tímto:

„Článek 12

1. Jistota musí být složena v měně členského státu, ve kterém má sídlo příslušný orgán.

2. Jestliže se celková výše požadované jistoty vyjádřené v měně dotyčného členského státu zvýší v důsledku změny zemědělského přepočítacího kurzu, která vstoupí v platnost ke dni rozhodné skutečnosti, přijme se jistota na základě zemědělského přepočítacího kurzu platného den před změnou, je-li schodek nižší než 20 ECU vyjádřených v národní měně vypočítaných na základě nových zemědělských přepočítacích kurzů.

3. Nabídka, pro kterou jistota složená k nabídkovému řízení vykazuje schodek rovný nebo vyšší než 20 ECU na základě změn podle odstavce 2, se přijme za platnou pro množství skutečně kryté jistotou, pokud se předkladatel přede dnem, ke kterému se nabídky posuzují za účelem rozhodnutí v rámci nabídkového řízení, písemně zaváže k úhradě schodku a doplatí ho do pěti pracovních dní od lhůty stanovené pro přijetí nabídek, s výjimkou zásahu vyšší moci.

Toto snížení množství nabídky se nepovažuje za porušení příslušných ustanovení daného nařízení o minimálním množství.

4. Ustanovení čl. 5 odst. 1 a 2 se rovněž použijí na uhrazení schodku způsobeného změnou podle odstavce 2 tohoto článku.

Bez ohledu na čl. 5 odst. 3 se tato ustanovení mohou použít na úhradu schodku jistot na dovozní a vývozní licenci nebo osvědčení o stanovení sazby náhrady předem“.

4. Článek 29 se nahrazuje tímto.

„Článek 29

1. Jakmile se příslušný orgán dozví o skutečnostech, které jsou důvodem k propadnutí celé jistoty, nebo její části, neprodleně vyzve dotyčnou stranu o zaplacení propadlé částky, a tato platba musí být provedena ve lhůtě nejvýše 30 dní ode dne žádosti o zaplacení.

Pokud platba nebyla provedena v předepsané lhůtě, příslušný orgán:

a) neprodleně inkasuje s konečnou platností jistotu podle čl. 8 odst. 1 písm. a);

b) neprodleně vyzve ručitele uvedeného v čl. 8 odst. 1 písm. b), aby přikročil k placení a aby tato platba byla provedena ve lhůtě nejvýše 30 dní ode dne přijetí žádosti o zaplacení;

c) neprodleně učiní nezbytná opatření aby:

(i) jistoty uvedené v čl. 8 odst. 2 písm. a), c), d) a e) byly přeměněny na hotovost a orgán tak mohl disponovat splatnou částkou;

(ii) mu byly dány k dispozici hotovostní fondy v bance podle čl. 8 odst. 2 písm. b).

Příslušný orgán může neprodleně inkasovat s konečnou platností jistotu uvedenou v čl. 8 odst. 1 písm. a), aniž by nejprve vyzval dotyčnou stranu k zaplacení.

2. Příslušný orgán se může vzdát propadnutí částky nižší než 20 ECU za podmínky, že jsou podobná pravidla stanovena pro srovnatelné případy vnitrostátními právními a správními předpisy.

3. Aniž je dotčen odstavec 1, v případě, kdy je přijato rozhodnutí o propadnutí jistoty a poté je odloženo v důsledku opravného prostředku v souladu s vnitrostátními právními předpisy, platí příslušná strana úroky ze skutečně propadlé částky za období počínající 30 dní ode dne přijetí žádosti o zaplacení podle odst. 1 prvního pododstavce a končící den před zaplacením skutečně propadlé částky.

Použitelná úroková sazba se vypočítává podle vnitrostátních právních předpisů, ale nesmí být v žádném případě nižší než sazba použitelná pro krytí částek v národní měně.

Platební agentury odečítají placené úroky z výdajů Evropského zemědělského orientačního a záručního fondu (EZOZF) podle nařízení Rady (EHS) č. 352/78 (*).

Členské státy mohou pravidelně požadovat doplnění jistoty, pokud jde o úroky.

Pokud jistota propadla a částka byla již připsána EZOZF, potom na základě výsledku rozhodnutí o opravném prostředku musí být propadlá částka včetně úroků vypočítaných sazbou podle vnitrostátních právních předpisů uhrazena jako zcela nebo zčásti a uhradí ji EZOZF, pokud není úhrada připsána orgánům nebo subjektům členských států z důvodů nedbalosti nebo závažné chyby.

(*) Úř. věst. L 50, 22.2.1978, s. 1.“

Článek 2

Toto nařízení vstupuje v platnost sedmým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropských společenství*.

Ustanovení čl. 29 odst. 3 nařízení (EHS) č. 2220/85 ve znění čl. 1 odst. 4 tohoto nařízení se použijí na jistoty poskytnuté od tohoto dne.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 10. prosince 1993.

Za Komisi

René STEICHEN

člen Komise